

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצה מוריננו ר' ישראל דב אודסר בז' ר' אייזיק שלמה זצ"ל

ויברח יעקב ... [ויגנוב יעקב...] על בלי הגיד לו...

[לקוטי הלכות - הלכות תפילין ו', ל"ה]

- וזה בחינת ל"ג בעומר שהוא בחינת (בראשית ל"א) **עד הגל הזה**, כמובא בכוונות. היינו כי יעקב - שהוא בחינת קדושת כלל ישראל - צריך לעשות ג"ל ומצבה שיהיו מחיצות מפסיקות במוחו בפני המחשבות רעות והרהורים הבאים מהסטרא אחרא מבחינת לבן הארמי. כי הסטרא אחרא היא בחינת לבן הארמי, שבא ברמאות גדול ובתחבולות הרבה לתופסו במצודתם, חס ושלום. והעיקר בענין המשחבות שבמוח, שהם מתנכלים על האדם בכמה וכמה גניבות ורמאות וערמימיות, עד שפתאום יוצא מוחו חוץ לשיטה, וחושב מחשבות חוץ מה שחושב, רחמנא ליצלן, כאשר יודע האדם בנפשו, בפרט מי שהוא בעל מחשבה, שהוא מידה רעה מאד מאד. כי הוא מהכ"ד [עשרים וארבעה] דברים המעכבים את התשובה, כמובא בשולחן ערוך.
- וכל אלו המחשבות רעות נקראים בחינת לבן הארמי שמלובן ברשע, כמו שכתוב במדרש שעל שם זה נקרא לבן, היינו שהוא מלבין הרשעות כל כך כאילו כבר נקבע בזה, כאילו אין שום דרך להמלט משם, חס ושלום, כאשר נדמה, חס ושלום, לבני הנעורים בפרט להבעלי מחשבות, שאי אפשר להם לעמוד כנגד המחשבות רעות והרהורים רעים.
- אבל באמת לא כן הוא, כי המחשבה ביד האדם תמיד; ובחוט השערה יכול להנצל, בשב-ואל-תעשה, מכל מיני מחשבות רעות והרהורים, על ידי שיטה דעתו למחשבה כשרה, וכנ"ל.

● וזה בחינת יעקב שהולך בערמה עם לבן הארמי, כי אחיו הוא ברמאות, כמו שאמרו רז"ל (מגילה י"ג), היינו שבחינת יעקב שהוא קדושת ישראל בורח מלבן הארמי - דהיינו ממחשבות רעות - רק בשב-ואל-תעשה, בלי שום מלחמה.

● וזה בחינת (בראשית ל"א) **ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי בורח הוא**. זהו בחינת מה שאמר רבינו ז"ל, שכשבורחין מהמחשבות רעות, ילך לדרכו במה שהוא חושב מחשבות כשרות ולא יסתכל לאחוריו כלל וכלל וכו' (כמו שכתוב בלקוטי מוהר"ן א', סימן ע"ב).

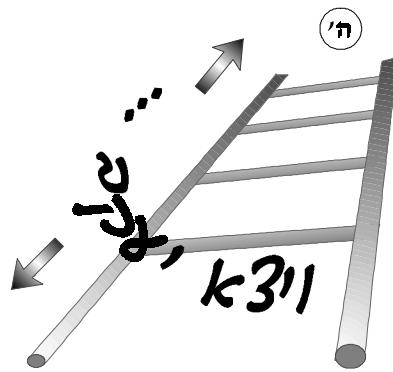
● וזהו בחינת **ויגנוב יעקב וכו' על בלי הגיד לו וכו'**. כי זה שטוען עם המחשבות זרות ונכנס עמהם בטוען ונטען ורוצה שיניחו אותו לצאת מהם, זהו כמו מי שמגיד להרודף שרוצה לברוח ממנו, ואזי הוא רודפו יותר. אבל באמת עיקר העצה לברוח מהם ולילך לדרכו ולבלי להסתכל לאחוריו כלל, ולבלי לטעון עמהם כלל, שזהו בחינת **ויברח יעקב וכו' ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי** - שהם המחשבות רעות, **על בלי הגיד לו כי בורח הוא** - שאינו מגיד להם שבורח מהם, רק בורח לתומו לדרכו. ועל ידי זה דייקא ניצול מהם.

(ההמשך מעבר לדף...)

צדיק

[אוצר הידאה - צדיק - רמ"ה]

יש סודות כאלו אצל הצדיקי אמת, שעל ידיהם יכולין להתקרב הכל להשם יתברך, אפילו הרחוקים ביותר, אך אף על פי כן אין מגלין אלו הסודות רק בסוד ובחשאי, עיין פנים.

סיפור

[כוכבי אור - 1909 נפלאים]

משלים מרבי אברהם ז"ל לענין שטות הבלי עולם הזה והתכלית

(ב) האיש האמת הצדיק רואה ומביט את העולם, האנשים המלובשים בגשמיות וגופניות, ובהם הם מבליים זמנם ויגיעם, כמו למשל שחרצו משפט על אנשים ונתנו אותם בבור עמוק מוקף במחצות, ולא יכולים להביט אל העולם הרחב והיפה, ומזונותם שנותנים להם הוא מה שיוצא (בהקנאל) במי שופכים שיוצאים חוץ לעיר מהמותרות של פלטיין המלך. והם מחפשים ומוצאים שם חתיכות בשר קטנים [קישקעליך] מעים וכדומה. אחד מצא חתיכה יותר גדולה, וזה מקנא את זה שהוא מצא חתיכה יותר קטנה, [און איז פאר קלעמט דער פון], והוא מדוכא מזה שיש לו חתיכה גדולה...

והצדיק מביט עליהם ברחמנות על זה, איך שהם מושפלים בזה, והם חושבים שאין יותר טוב מזה, ואינם רואים

וטועמים הטוב שיש בפלטיין המלך. והצדיק מחפש עצות, איך להוציאו מזה, ולהטעימו מטוב עדן התענוגים שיש ושיכולים לזכות בזה העולם.

האדם

[אוצר הידאה - קומת אדם ואיבריו, י']

צלם דמות האדם, שהוא כלול מרמ"ח איברים ושס"ה גידים כנגד רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא-תעשה, שהם כלל כל התורה כולה, והתורה כלולה מששים רבוא נשמות ישראל; נמצא, שכל אחד מישראל כלול מכל ישראל, ויש לו כח להחזיר כולם בתשובה ומחויב להשתדל בזה, כמבואר במקום אחר.

גם הוא כלול מכל העולמות, עליונים ותחתונים, ויש לו כח בכל איבר ואיבר ובכל חלק מצלם דמות תבניתו להמשיך העולם אל השם יתברך, כי כל חלק מחלקי גופו מיוחד כנגד חלק מחלקי העולם וכנגד כמה נפשות, ואין בו שום איבר וגיד ושום חתיכה מחלקי בשרו ועורו, ואפילו שעה מן שעות האדם, שאין תלויים בו כמה נפשות ועולמות.

ועיקר הארת גוף האדם הוא רק על-ידי דרושי ובאורי התורה שמאיר בגופו, שעל-ידי-זה זוכין להדרת-פנים, ועל-ידי-זה מאירין כל ששים רבוא אותיות התורה בתוך גופו ואיבריו, עד שיכול לזכות שהוא בעצמו יהיה בבחינת קדושת התורה, וכמעט שהוא למעלה הימנה כביכול, כמאמר רבותינו ז"ל: **כמה טפסאי וכו' דקימי מקמי אורייתא ולא קימי מקמי צורבא מרבנן** [כמה טיפשים שקמים לפני התורה ולא קמים לפני תלמיד חכם] [לקוטי הלכות - הלכות כתובת-קעקע, הלכה ג', אותיות א' ב'].

לזכות לכל הישועות

נְיָ נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוּמָן

טוב להגיד ולשיר

● גם **ויגנוב** וכו' מרומז שלפעמים מתגברים ההרהורים והמחשבות כל כך, עד שקשה לברוח מהם לתוך תורה ותפלה ודברים שבקדושה בשום אופן, וההכרח לעסוק במילי דשטותא בעניני צחוק וכיוצא, כדי לפקח דעתו לפי שעה, עד יעבור זעם השטף של המחשבות. כי אין היצר הרע מצוי אלא לשעתו, ואזי אין הסטרא אחרא מבינה כלל שהוא בורח מהם, מאחר שעוסק במילי דשטותא, וזהו בחינת **ויגנוב** וכו' **על בלי הגיד לו** וכו'. אבל אחר כך, רוצה הסטרא אחרא להתגבר עוד, ולרדוף אחר בחינת יעקב, שהוא בחינת **וירדוף אחריי** הנאמר שם.

● ואז השם יתברך עומד בעזרו ומזהיר את בחינת לבן **הישמר לך מדבר עם יעקב מטוב** וכו' (בראשית ל"א). כי טובתן של רשעים רעה היא אצל הצדיקים, היינו שהשם יתברך מרחם עליו מאחר שכבר סבל כל כך, והוא מזהיר הסטרא אחרא שיסורו ממנו ולא ידברו עמו מטוב וכו'.

● וזה בחינת עשיית הגי'ל, שאמר יעקב לאחיו **לקטו אבנים** וכו' **ויעשו גי'ל**. זה בחינת מה ששמעתי מפי אדמו"ר ז"ל, שכל מה שהאדם מנתק עצמו ממחשבות רעות למחשבות טובות, וכל העתקה והזזה ותנועה שהאדם מניח ומעתיק עצמו מרע לטוב, **הכל מתקבץ בעת הצרה והדוחק ועוזר להאדם** וכו' כמבואר בדבריו ז"ל (ליקוטי תנינא, סימן מ"ח). וזה בחינת **לקטו אבנים** בחינת אבני קודש, שהם בחינת הניצוצות הקדושים המתבררים על ידי כל הזזה ותנועה מה שמנתקים עצמן מרע לטוב. כי הניצוצות הקדושים שנפלו, הם בבחינת **תשתכנה אבני קודש** כידוע, וביורם הוא בבחינת **לקטו אבנים**. ועיקר ביורם ועלייתם הוא על ידי שמירת המחשבה, בבחינת הגי'ל, על ידי שמנתק מחשבתו בכל פעם מרע לטוב. ואף על פי שיש להאדם יסורים גדולים מזה ונדמה לו שכבר קשה לו לעמוד כנגדם מחמת שזה ימים רבים שיש לו יסורים מהם ועדיין לא נשקט מהם, אבל צריך לידע כי אין שום תנועה טובה נאבדת כני"ל.

● וזה בחינת מה שאמר יעקב לאחיו **לקטו אבנים**, שיקבצו וילקטו יחדיו כל האבני קודש שהם הניצוצות הקדושים שנתבררו על ידי כל מה שהיו מנתקים עצמן בכל פעם ממחשבות רעות לטובות; ועל ידי כל ההעלקות והזזות שנתקו עצמם מרע לטוב, ממחשבות רעות למחשבות טובות, שעל ידי זה נתבררו ניצוצות הקדושים, נעשה מהם גל ומחיצה להפסיק בינו לבין לבן, שהוא בחינת המחשבות רעות כני"ל. **רק יעמוד על מקומו לעסוק בתורה ותפלה** וכו' כי כולם מתקבצים ועוזרים להאדם בעת הדוחק כני"ל, היינו בתוקף התגברות הבעל דבר והסטרא אחרא, חס ושלוש. וזה בחינת הגל שנעשה בין יעקב ללבן.

חיי מוהר"ן

[סימן תק"ג]

שמעתי בשמו [של רבינו ז"ל], שאמר שעל-ידי המחלוקת שחולקין על האדם עושין לו טובה. כי על-ידי-זה יכול לגדול ולצמוח, כמו כשנוטעין גרעין בארץ: אם היתה כל הארץ אדוקה יחד, לא היה באפשר שיגדל ויצמח מהגרעין אילן, ובהכרח שתחלק הארץ קצת כדי שיהיה מקום להאילן להתגדל. כמו כן על-ידי המחלוקת שחולקין, על-ידי-זה נותנין לו מקום להתגדל ולצמוח.

מכתב

[מספר א"ב הנחל ב'- מכתב רצ"ז]

יכול כל אדם, אפילו אם עבר כל עבירות שבתורה, חס ושלוש, הוא גם כן יכול להמשיך על עצמו קדושת אור הדעת, לידע ולהכיר ולהאמין בהשם יתברך ולשוב אליו יתברך ולתקן פגם כל העוונות בשלמות, כי הצדיק האמת מגין גם עתה על כל חוטא, חס ושלוש.

עיקר הגאולה האחרונה שאנו מצפים אליה, הוא רק על ידי הצדיק האמת, בחינת משה משיח, שממשיך אור הדעת לכל אדם, אפילו אם עבר כל עבירות שבתורה אלפים פעמים, חס ושלוש, לידע ולהכיר ולאמין בהשם יתברך ולשוב אליו ולתקן פגם כל העוונות בשלמות, אבל הוא נתעלם ונסתר מאד בכמה הסתרות שבתוך הסתרות.

זמן הגאולה קרוב מאד

שמור זכור

אחינו בית ישראל
האלון אופל חינוך סגל חלקי
הארץ
תפארת נא לקימאו ותגדלו אמנות
תפארת נישן להפקיט גזארי
11/08 7-2255-89

אתה צריך להתפלל וללמוד כמה דברים ולפרש שיחנך קצת ולעסוק במשא ומתן בעסקיד ולאכול ולישון, ותשתדל שלא יהיה לך פנאי כלל לחשוב מרה שחורה ופחדים כאלו, והבחירה ביד האדם להסיח דעתו, אפילו מכאב ויסורים ממש, חס ושלוש, מכל שכן מדברים כאלו, שכשמסיח דעתו ושוכח בהם נסתלקים לגמרי, כאשר אתה מבין בעצמך, ואין להאריך בזה, כי אין צריכין לחזר דברים כאלו רק לדחותם ולהעבירם מדעתו כלאחר יד לגמרי, ולבלי להשגיח עליהם כלל, ומה שנעשה עמך ממילא אל תחוש על זה כלל, ועל כחו של זקן דקדושה תסמך ותשען, שהוא יכול להפך הכל לטובה.

ותדע שבזה השבת דברנו מספורי מעשיות של שנים קדמוניות, שעל ידי זה מעוררין מהשנה וכו', מי שמע כזאת, מי ראה כאלה, נגילה ונשמחה בישועתו, אשר עד כה עזרנו לשמוע נוראות כאלה לחיותנו נצח, זכור אל תשכח כל אשר נדבר בינינו בענין כל מעשה ומעשה וכו', ועדיין אנו צריכין לדבר הרבה בזה בישועתו יתברך, רק חזק ואמץ ושמוך נפשך תמיד, ויהיה הכל על נכון בעזרת השם יתברך.

דברי אביך המעתיך בעדך, ומצפה לשמחתך תמיד. נתן מברסלב.

עצות

[מספר לקוטי עצות - צדיק, ט"ו]

❖ כל אדם צריך להעלות תפלתו דרך שער השייך לשבטו, וצריך זכות גדול שיוכה לזה. על כן צריך כל אחד לקשר את תפלתו לצדיק הדור, כי הוא יודע לכוון השערים ולהעלות כל תפלה ותפלה לשער השייך לה.

תפילה

[מספר לקוטי תפילות א' - תפילה ט']

וזכנו ברחמיך הרבים לקשר כל תפלתנו לצדיקי אמת שבדור, אשר יש להם כח להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשבט השייך לכל תפלה ותפלה.

עלים לתרופה

[מכתב קט"ו]

ברוך השם יום אי יוצא תקצייד לפיך. בני חביבי שיחיה, גם היום קבלתי מכתבך, וכולם שפה אחת להם. וכבר הכנת לך אגרת הכרוך פה ביום ו' וכעת אין פנאי, וגם מה אוסיף לדבר עוד, ודאי אין הקדוש **ברוך הוא בא בטרוניא עם בניותיו**, ובודאי **הכל לטובה**, וגם היום תדע ותזכור מחדש כי השם יתברך גדול מאד ועד הנה עזרנו רחמי הרבה מאד, ותאמין כי **חסדי ה' לא תמנו ולא כלו רחמינו** לעולם והכל יתהפך לטובה בקרוב בעזרת השם יתברך, רק לא תהיה נמשך אחר הצער כל כך, ותרגיל עצמך להסיח דעתך ולהשכיח מלבך הצער שלך, בפרט הפחדים היתרים והמרה שחורה שיש לך ממה שעובר עליך, הכל שטות וכסילות.

והעיקר להשכיחם מלבך ולהראות פנים שוחקות ויפות ולעשות עצמך כאלו אתה שמח, ועל ידי זה תבוא באמת לשמחה, בפרט שרוב השעות אין לך פנאי לחשב בזה כלל, כי